

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 75
im. Marii Konopnickiej
00-098 Warszawa, ul. Niecała 14
tel. 22 827-40-06
NIP: 525-230-82-43 Regon 010207182

Oryginał u sekretaracie

**INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA
POŻAROWEGO
SZKOŁA PODSTAWOWA NR 75
im. Marii Konopnickiej
ul. Niecała 14, Warszawa**

Małgorzata Parzianka
DYREKTOR SZKOŁY
Małgorzata Parzianka

I. ZADANIA I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWOŻAROWEJ DLA PRACOWNIKÓW.

Zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej, właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu jest zobowiązany do przestrzegania w czasie jego eksploatacji wymagań ochrony przeciwpożarowej. Wymagania ochrony przeciwpożarowej określone są w przepisach wykonawczych do ustawy jak również w innych przepisach ochrony przeciwpożarowej. Instrukcja przeciwpożarowa jest połączeniem zagadnień i regulacji prawnych odnoszących się do obiektu **Szkoły Podstawowej Nr 75 przy ulicy Niecałej 14 w Warszawie.**

Dyrektor, zwany dalej kierownikiem jednostki organizacyjnej obowiązany jest w szczególności do :

- 1/ przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- 2/ wyposażenia budynku w sprzęt pożarniczy i środki gaśnicze oraz utrzymywania sprzętu w pełnej sprawności technicznej,
- 3/ wyposażenia budynku w tablice informacyjne i znaki bezpieczeństwa (dot. oznakowania dróg ewakuacyjnych, podręcznego sprzętu gaśniczego, urządzeń elektrycznych, itp.)
- 4/ zapewnienia osobom przebywającym w budynku i pomieszczeniach bezpieczeństwa, a w szczególności możliwość ewakuacji w przypadku powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia,
- 5/ przygotowania terenu, budynku i pomieszczeń do prowadzenia akcji ratowniczej w przypadku powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia,
- 6/ zapewnienia sprawnego systemu alarmowania,
- 7/ zorganizowania szkolenia pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- 8/ przeprowadzenia ćwiczenia w zakresie ewakuacji pracowników,
- 9/ prowadzenia okresowych analiz stanu ochrony przeciwpożarowej budynków i pomieszczeń.
- 10/ stosowania odpowiednich sankcji w stosunku do pracowników winnych zaniedbań stwarzających możliwość powstania zagrożenia,
- 11/ podejmowania wszelkich przedsięwzięć zmierzających do likwidacji zagrożeń.

II. POTENCJALNE ŹRÓDŁA POWSTAWANIA POŻARU I DROGI JEGO ROZPRZESTRZENIANIA.

A. Potencjalne źródła powstawania pożaru i innego miejscowego zagrożenia (zalania wodą, ulatniania się gazu, przeciążenia stropów itp.)

1. Stany awaryjne urządzeń elektrycznych i elektronicznych, na skutek :
 - zwarcia,
 - przeciążenia,
 - braku chłodzenia urządzeń.
2. Brak nadzoru i konserwacji przenośnych urządzeń grzejnych, elektrycznych, biurowych.
3. Nieostrożne obchodzenie się z ogniem.
4. Umyślne podpalenie.
5. Brak nadzoru i konserwacji instalacji gazowej.
6. Niesprawna i zużyta instalacja wodna w budynku.
7. Niewłaściwe użytkowanie instalacji kanalizacyjnej.
8. Magazynowanie materiałów i przedmiotów w ilości przekraczającej wytrzymałość stropów.

B. Drogi rozprzestrzeniania się pożaru.

Pożar w budynku rozprzestrzeniał się będzie po stałych materiałach palnych, które stanowią w przeważającej mierze papier, drewno oraz tworzywa sztuczne. Efektem powstania pożaru w pierwszej fazie jest dym o charakterystycznym zapachu palonego drewna lub tworzyw sztucznych. Już po kilku minutach od powstania pożaru w pomieszczeniu, wyczuwalna jest podwyższona temperatura na korytarzu. W drugiej fazie pożaru, gdy objęte jest nim całe pomieszczenie, jego rozprzestrzenianie następuje przez okna, drzwi i ściany działowe. W wypadku gdy drzwi do pomieszczeń są otwarte lub spalone, rozgrzane gazy pożarowe wypełniają korytarz i drogą konwekcji, przemieszczają się klatką schodową na wyższe kondygnacje. W wyniku penetracji rozgrzanych gazów pożarowych następuje zapalenie się materiałów położonych dalej od źródła pożaru np. wyposażenia korytarza. Temperatura pożaru może osiągnąć 600°C w miejscu jego bezpośredniego oddziaływania. W miejscach odległych temperatura zależna jest od ciągu powietrza (jest ona wyższa przy stropach). Temperatura ponad 200°C bez obecności płomieni powoduje zapalenie się materiałów drewnianych i drewnopochodnych oraz topienie się tworzyw

sztucznych z wydzieleniem palnych produktów rozkładu termicznego. Wzrost temperatury i wypieranie powietrza przez dymy, powoduje zmniejszenie się ilości tlenu. Zmniejszające się ilość tlenu i przejrzystość powietrza oraz wysoka temperatura utrudniają działanie ludzi w akcji ratowniczej.

W warunkach pożaru następuje osłabienie lub zniszczenie konstrukcji budynku. Czas trwania pożaru i jego niszczące działanie jest proporcjonalne do ilości materiałów palnych w budynku. W przypadku przeciętnej ilości materiałów palnych w tego typu budynkach (ok. 2000 MJ/m²) pożar będzie trwał nie krócej niż 2 godziny. Pożar napotykać na przegrody stosowane w budownictwie może ulec lokalizacji. Drogi ewakuacyjne (korytarze) oddzielone są od pomieszczeń ścianami, które w warunkach pożaru, zapobiegają jego rozprzestrzenianiu przynajmniej przez okres 30 minut. Stropy i mury nośne ulegają zniszczeniu po czasie dłuższym niż zakładany czas trwania pożaru.

III. ZASADY ZAPOBIEGANIA MOŻLIWOŚCI POWSTANIA POŻARU.

A. Zapobieganie pożarom powstałym od instalacji i urządzeń elektrycznych.

Podstawowym przepisem regulującym zasady wykonania instalacji elektrycznych jest Zarządzenie Ministra Energetyki i Energii Atomowej oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z 1977 r., w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać instalacje elektroenergetyczne i urządzenia oświetlenia elektrycznego. Natomiast urządzenia i instalacje elektryczne w obiektach i pomieszczeniach zagrożonych pożarem np. magazyny, pomieszczenia techniczne, powinny być wykonane zgodnie z Rozporządzeniem Ministrów Energetyki i Energii Atomowej oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 17 maja 1980 r., w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać urządzenia elektroenergetyczne w pomieszczeniach i przestrzeniach zewnętrznych zagrożonych pożarem (Dz.U. Nr 13, poz.43).

1. Linie kablowe, przewody instalacji elektrycznej.

Zagrożenie pożarowe wynika ze starzenia się izolacji przewodów, utleniania się połączeń w tablicach i " rozetkach ", zwłaszcza w żyłach aluminiowych. Ponadto aluminium ulega " płynieniu " pod wpływem nacisku, co dodatkowo zmniejsza pewność połączenia.

Izolacja przewodów ulegając starzeniu zwiększa możliwość zwarć między kablami, na skutek zmniejszającej się oporności izolacji - powstają tzw. zwarcia tępe. Dlatego też należy :

- wykonywać badania okresowe stanu technicznego instalacji elektrycznych w budynku - zasady, częstotliwość tych badań określa Zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 7 lipca 1987 r., (Dz. U. Nr 25, poz. 200) oraz Prawo budowlane - instalację elektryczną należy poddawać okresowej kontroli technicznej co najmniej raz w roku - kontroli takiej dokonuje osoba o odpowiednich kwalifikacjach.

Kolejnym przypadkiem zagrożenia pożarowego od linii kablowych i przewodów instalacji elektrycznej jest niewłaściwe prowadzenie tych przewodów w momencie tymczasowych podłączeń i stosowania przedłużaczy do zasilania urządzeń. Dlatego też należy :

- unikać podłączeń i przedłużaczy tymczasowych do zasilania pomieszczeń bądź urządzeń,
- wszelkie dodatkowe instalacje bądź podłączenia zlecać specjalistom tej branży.

Uchwyty mocujące przewody biegnące po suficie bądź ścianie z upływem czasu lub na skutek prac remontowych czy eksploatacyjnych ulegają wyrwaniu ze ścian. Sytuacja ta może powodować częściowe wyrwanie przewodów z rozetek, tablic, itp. Wiszące tablice pod wpływem ciężaru lub na skutek zaczepienia ulegają zwarciom, uszkodzeniom izolacji, itp. Dlatego też należy :

- na bieżąco mocować zwisające przewody, sprawdzając jednocześnie stan izolacji i połączeń.

W tunelach, kanałach oraz na kablach gromadzi się pył, który może zapalić się na skutek nagrzania przewodów lub zwarcia. Dlatego też należy :

- okresowo oczyszczać kanały, tunele oraz miejsca, gdzie prowadzone są przewody instalacji elektrycznej.

2. Urządzenia grzejne.

Grzejniki możemy podzielić na oporowe, elektrodowe, łukowe, indukcyjne, pojemnościowe i promiennikowe. Do grzejników oporowych zaliczamy : płytki grzejne, parniki, lutownice, żelazka, suszarki, itp. Temperatura otwartej spirali grzejnej w kuchenkach i grzejnikach wynosi około 1000°C i stanowi duże zagrożenie pożarowe. Grzejników

z otwartą spiralą nie wolno obecnie stosować - zostały one zastąpione grzejnikami, w których spirala osłonięta jest płytą metalową, osłoną ceramiczną lub szklaną.

Temperatura zewnętrzna płytek i rurek nie przekracza 500°C. Wszystkie piece oporowe oraz większość suszarek wyposażonych jest w samoczynną regulację temperatury. Niestety bardzo często zdarzają się awarie regulatorów temperatury, co powoduje nagły jej wzrost i zapalenie się obudowy lub materiałów znajdujących się w ich sąsiedztwie. Grzałki nurkowe przystosowane są do pracy w wodzie (intensywne chłodzenie) - pozostawione pod napięciem bez wody lub po jej wygotowaniu, nagrzewają się do wysokich temperatur i stanowią bardzo duże zagrożenie pożarowe. Dlatego też nie wolno urządzeń tych pozostawiać bez dozoru. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1992 r., w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, w punktach dotyczących elektrycznych urządzeń grzewczych zabrania:

- przechowywania materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 metra od urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzać się do temperatury przekraczającej 100°C,
- użytkowania elektrycznych urządzeń grzewczych ustawionych bezpośrednio na palnym podłożu, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta.

Powodem powstawania dużego procentu pożarów są piece akumulacyjne. Piece te można praktycznie instalować wszędzie z wyjątkiem pomieszczeń wilgotnych, zagrożonych wybuchem lub w pomieszczeniach z atmosferą chemicznie agresywną.

W trakcie użytkowania pieców akumulacyjnych należy przestrzegać następujących zasad:

- przed zainstalowaniem pieca akumulacyjnego użytkownik zobowiązany jest uzgodnić warunki jego eksploatacji i instalacji z jednostką zarządzającą budynkiem i Rejonowym Zakładem Energetycznym,
- do sieci jednofazowej układu 380/220 V mogą być przyłączone piece akumulacyjne o mocy nie większej niż 3 kW za pośrednictwem zegara ograniczającego czas poboru prądu,
- obwód zasilający piec akumulacyjny powinien być wyposażony w gniazda wtykowe z kołkiem ochronnym,
- piece powinny być poddawane okresowym przeglądom w terminach wskazanych instrukcją eksploatacyjną oraz po każdym przemieszczeniu pieca.

Przeprowadzone analizy pożarów powstałych od pieców akumulacyjnych, wskazują iż bezpośrednimi przyczynami zaistniałych pożarów były przede wszystkim :

- zwarcia w instalacji zasilającej, głównie od przeciążenia instalacji,
- nieprawidłowości w doborze zabezpieczeń zwarciovych,
- zapalenie się materiałów palnych składowanych bezpośrednio przy piecach, na piecach oraz konstrukcjach palnych stykających się lub znajdujących się w pobliżu tych pieców.

Zgodnie z instrukcją obsługi pieców można je w zasadzie ustawić w dowolnym miejscu w pomieszczeniach, jednak pod warunkiem zachowania minimalnej odległości od :

- ścian o konstrukcji palnej - 10 cm,
 - mebli lub przedmiotów - 25 cm,
 - od firanek, zasłon, kotar i innych materiałów łatwopalnych - 50 cm,
- oraz ustawienia pieca dokładnie w pionie.

3. Urządzenia oświetleniowe.

Urządzenia oświetleniowe powodują mniejsze zagrożenie pożarowe niż urządzenia grzejne. Temperatura bańki szklanej zależy od mocy żarówki, rodzaju oprawy oświetleniowej, warunków chłodzenia oraz położenia żarówki. Temperatura ta może osiągnąć 300°C.

Drugą przyczyną zagrożenia pożarowego stwarzaną przez żarówkę jest iskrzenie w opuszcze. Żarówka może też stać się przyczyną powstania pożaru, gdy pęknie szklana bańka, a rozdrobniona skrętka spadnie na materiał palny - jest to możliwe przy żarówkach o dużej mocy (1000-1500 W) i tylko w przypadku, gdy materiał palny znajduje się w odległości kilku do kilkunastu centymetrów od żarówki. W pozostałych przypadkach pożar jest mało prawdopodobny, gdyż pojemność cieplna skrętki jest bardzo mała i spadając stygnie ona do temperatury bezpiecznej. Bardziej niebezpieczne od żarówek są lampy rtęciowe i łukowe. Urządzenia oświetleniowe w czasie eksploatacji wymagają przeglądów, remontów i stałej konserwacji w zależności od stopnia zanieczyszczeń występujących w pomieszczeniu. Sprawę tę reguluje Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1992 r., w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, które zabrania :

- stosowania na osłony punktów świetlnych materiałów palnych z wyjątkiem materiałów trudno palnych umieszczonych w odległości co najmniej 0,05 metra od żarówki,

- instalowania opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem.

4. Osprzęt instalacji elektrycznej (gniazda, wyłączniki, tablice rozdzielcze).

Osprzęt instalacji powinien być dostosowany do rodzaju pomieszczenia i użytych do instalowania przewodów. Obudowa osprzętu musi zapewnić pewność działania, zabezpieczać przed porażeniem prądem oraz przed pożarem i dlatego :

- skrzynki, rozgałęźniki, wyłączniki w pomieszczeniach wilgotnych lub zapyłonych powinny być pyłoszczelne lub posiadać szczelny osprzęt bakelitowy,
- w miejscach narażonych na uszkodzenia mechaniczne osprzęt instalować należy we wnękach lub stosować osprzęt metalowy - w miarę możliwości należy instalować gniazda i wyłączniki w odległości 1 metra,
- wypusty oświetleniowe należy obowiązkowo zakończyć łączem świecznikowym oraz haczykiem do zawieszania opraw lub mocować oprawy bezpośrednio do ściany - lampa nie może wisieć na kablu.

Wiele pożarów powstaje na skutek nieprzestrzegania elementarnych zasad bezpiecznej eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych. Dlatego też :

- nie wolno zakładać instalacji prowizorycznych, niewłaściwie wykonanych np. zawieszać przewodów na hakach, gwoździach, osłaniać żarówek czy lamp papierem lub palną tkaniną,
- nie wolno korzystać z uszkodzonych urządzeń elektrycznych ani nie powinny naprawiać ich osoby nieuprawnione,
- nie wolno naprawiać bezpieczników drutem,
- zabrania się włączania do jednego gniazda sieci dużej ilości odbiorników prądu,
- po zakończeniu pracy należy wyłączyć wszelkie urządzenia i oświetlenie na stanowisku pracy.

B. Zapobieganie pożarom powstałym w wyniku niewłaściwego obchodzenia się z cieczami łatwo palnymi.

Zagrożenie pożarowe występuje najczęściej ze strony cieczy palnych lub wyrobów na rozcieńczalnikach klasy I, II, III, (benzyna, rozcieńczalniki do lakierów, terpentyna, alkohole) i jest wynikiem :

- szybkiego ulatniania się tych cieczy i tworzenia mieszanin wybuchowych,

- możliwości wywoływania zapłonu przez elektryczność statyczną w czasie przelewania do naczyń z tworzyw sztucznych.

Do typowych przykładów pożarów wywołanych nieostrożnym obchodzeniem się z cieczami łatwo palnymi możemy zaliczyć :

- czyszczenie i renowacja benzyną, rozpuszczalnikami i innymi cieczami łatwo palnymi mebli, urządzeń elektronicznych itp.,
- wylewanie cieczy łatwo palnych po ich użyciu do urządzeń odpływowych instalacji wodno-kanalizacyjnych,
- zmywanie podłóg benzyną lub pastami i lakierami o dużym stopniu rozcieńczenia rozpuszczalnikami,
- podgrzewanie pasty do podłóg na otwartym ogniu lub doprowadzanie pasty do wrzenia w trakcie jej podgrzewania,
- rozgrzewanie smoły bez należytego zabezpieczenia,
- niewłaściwe składowanie i przechowywanie cieczy łatwopalnych w budynkach.

W zakresie przechowywania cieczy łatwo palnych Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1992 r., w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów , nakłada obowiązek przestrzegania następujących zasad :

Uwaga : nazwa " materiał " jest równoznaczna z cieczą palną !

- wszystkie czynności związane z wytwarzaniem, przetwarzaniem, obróbką, transportem lub składowaniem materiałów, należy wykonywać zgodnie z warunkami ochrony przeciwpożarowej określonymi w instrukcji technologicznej lub według wskazań producenta,
- materiały powinny być przechowywane w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w następstwie składowania lub na skutek wzajemnego oddziaływania,
- ciecze o temperaturze zapłonu poniżej 55°C należy przechowywać w pojemnikach wykonanych z materiałów co najmniej trudno zapalnych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia i zabezpieczone przed stłuczeniem,
- w obiektach zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi nie należy przechowywać materiałów w pomieszczeniach piwnicznych, na poddaszach i strychach, w obrębie klatek schodowych

i korytarzach oraz innych pomieszczeniach ogólnie dostępnych, jak również na tarasach, balkonach i loggiach,

- przy stosowaniu w pomieszczeniach cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 21°C należy zapewnić skuteczną wentylację,
- podczas przechowywania cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 55°C w pomieszczeniach budynków zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi należy przestrzegać następujących zasad :
 - * w jednej strefie pożarowej, zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi innej niż ZL IV oraz o przeznaczeniu innym niż handlowo-usługowe, dopuszczalne jest przechowywanie do 10 dm³ cieczy o temperaturze zapłonu 21-55°C, a w pomieszczeniach odpowiednio 5 i 20 dm³ cieczy,
 - * w pomieszczeniach handlowo-usługowych dopuszczalne jest przechowywanie cieczy o temperaturze zapłonu do 55°C w takiej ilości, aby obciążenie ogniowe stworzone przez te ciecze nie przekroczyło 500 MJ/m²,
 - * w garażach wolno stojących wykonanych z materiałów niepalnych o powierzchni do 60 m² dopuszczalne jest przechowywanie 200 dm³ cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 55°C,
 - * w garażach o powierzchni powyżej 60 m² zabronione jest przechowywanie cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 100°C, z wyjątkiem cieczy niezbędnych do eksploatacji pojazdu, przechowywanych w jednostkowych opakowaniach stosowanych w handlu detalicznym,
 - * ciecze o temperaturze zapłonu poniżej 100°C należy przechowywać w naczyniach metalowych lub innych dopuszczonych do tego celu, posiadających szczelne zamknięcia.

C. Pożary powstałe od nie zgaszonych papierosów.

Nie zgaszone papierosy stanowią samoistne źródła ciepła, o temperaturze żaru tytoniowego 228-770°C. Ciepło spalania całego papierosa wynosi około 3500 cal i jest emitowane około 12 minut. Najbardziej podatne na zapalenie od porzuconych niedopałków są te materiały, których temperatura zapalenia jest zbliżona do temperatury zapalenia żaru tytoniowego, a w szczególności :

- gazy i ciecze łatwopalne,
- palne i wybuchowe pyły, trociny i odpady drewna,
- papier,

- tkaniny,

- materiały pochodzenia celulozowego.

D. Oznakowanie obiektu pożarniczymi tablicami informacyjnymi.

W obiekcie Szkoły Podstawowej Nr 75 przy ulicy Niecałej 14 w Warszawie

należy :

1. Umieścić w miejscach widocznych wykaz telefonów alarmowych oraz instrukcje na wypadek powstania pożaru.

2. Oznakować zgodnie z Polskimi Normami :

* drogi wyjścia i kierunki ewakuacji,

* miejsca usytuowania urządzeń przeciwpożarowych,

* lokalizację przeciwpożarowych wyłączników prądu oraz materiałów pożarowo niebezpiecznych,

* podręczny sprzęt gaśniczy.

Obowiązujące Polskie Normy dotyczące oznakowania obiektu :

- PN-65/M-51520 Sprzęt pożarniczy. Pożarnicze tablice informacyjne.

- PN-92/N-01256/01 Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa.

- PN-92/N-01256/02 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.

- PN-93/N-01256/03 Znaki BHP.

Miejsca rozmieszczenia tablic informacyjnych i znaków bezpieczeństwa przedstawiono w załączniku do niniejszej instrukcji.

IV. ZABEZPIECZENIE PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO

- 1.** Prace niebezpieczne pożarowo to przede wszystkim prace wykonywane przy użyciu otwartego ognia (spawanie gazowe i elektryczne, cięcie, lutowanie, zgrzewanie, itp.). Prace niebezpieczne pożarowo, np. remontowo-budowlane związane z użyciem otwartego ognia, prowadzone wewnątrz budynku, na przyległym terenie, należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu.
- 2.** Przed rozpoczęciem prac pożarowo niebezpiecznych zarządzający obiektem oraz wykonawca są obowiązani :
 - * ocenić zagrożenie pożarowe w rejonie, w którym prace będą wykonywane,
 - * ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu,
 - * wskazać osoby odpowiedzialne za zabezpieczenie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenie miejsca po zakończeniu pracy,
 - * sporządzić protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo.
- 3.** Rozpoczęcie prac niebezpiecznych pożarowo może nastąpić wyłącznie po uzyskaniu przez wykonawcę pisemnego zezwolenia na ich przeprowadzenie od zarządzającego obiektem.
- 4.** Przy wykonywaniu prac niebezpiecznych pożarowo należy przestrzegać następujących zasad:
 - * wszelkie materiały palne występujące w miejscu wykonywania prac oraz w rejonach przyległych, w tym również elementy konstrukcji budynku i znajdujących się w nim instalacji technicznych, należy zabezpieczyć przed zapaleniem,
 - * prace niebezpieczne pożarowo w pomieszczeniach, w których wcześniej wykonano inne prace związane z użyciem łatwopalnych cieczy lub palnych gazów, mogą być prowadzone wyłącznie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w mieszaninie z powietrzem w miejscu wykonania prac nie przekracza 10 % ich dolnej granicy wybuchowości,
 - * w miejscu wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo powinien znajdować się sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru,
 - * po zakończeniu prac niebezpiecznych pożarowo należy poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane oraz rejony do niego przyległe,
 - * prace niebezpieczne pożarowo mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje,

- * zarządzający obiektem jest obowiązany przed rozpoczęciem prac zapoznać wyznaczone osoby z zagrożeniami występującymi w rejonie wykonywania prac oraz rodzajem przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu,
- * sprzęt używany do wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.

5. Ustalenia organizacyjne.

- * całkowitą odpowiedzialność za bezpieczne pod względem przeciwpożarowym prowadzenie prac pożarowo niebezpiecznych, zleconych osobom drugim ponosi wykonawca tych prac,
- * zapis o odpowiedzialności wykonawcy za bezpieczne pod względem przeciwpożarowym przeprowadzenie prac pożarowo niebezpiecznych powinien znaleźć się w umowie, a jeżeli prace prowadzone są w trybie zlecenia bezumownego w oddzielnym oświadczeniu, a fakt przyjęcia do wiadomości przez wykonawcę tego zapisu powinien być potwierdzony czytelnym podpisem.

V. PODRĘCZNY SPRZĘT GAŚNICZY ORAZ ZASADY JEGO OBSŁUGI

I UŻYCIA.

Gaśnice

Gaśnice proszkowe. Cechują się wysoką skutecznością środka gaśniczego, opierającą się przede wszystkim na ich działaniu inhibitującym (przerywającym) reakcję spalania. Proszki przeznaczone są do gaszenia pożarów cieczy i gazów palnych oraz urządzeń elektrycznych pod napięciem. Gaśnice proszkowe stosuje się przede wszystkim tam, gdzie zachodzi obawa uszkodzenia materiałów i urządzeń szczególnie cennych, które przy stosowaniu innych środków gaśniczych, a zwłaszcza wody i piany mogą ulec zniszczeniu. Ograniczenie zastosowania proszków ma miejsce jedynie w przypadku aparatury i urządzeń precyzyjnych, ponieważ proszek może spowodować zatarcie elementów ruchomych.

Gaśnice śniegowe. Gaśnice i agregaty śniegowe przeznaczone są do gaszenia w zarodku pożarów cieczy palnych, gazów oraz pożarów instalacji i urządzeń elektrycznych

znajdujących się pod napięciem. Działanie gaśnicze dwutlenku węgla polega na silnym ochłodzeniu palących się materiałów oraz zmniejszeniu stopnia nasycenia tlenem mieszaniny palnej.

Gaśnice wodno-pianowe (płynowe). Przeznaczone są do gaszenia pożarów ciał stałych i cieczy palnych, tj. grupy A i B w zarodku (np. drewno, papier, tkaniny, ciecze ropopochodne). Działanie gaśnicze piany polega na ochłodzeniu palącego się materiału oraz odcięciu dostępu powietrza do strefy palenia.

Koc gaśniczy. Wykonany jest w postaci płachty tkaniny z włókna szklanego o powierzchni 2 m². Przechowuje się go w specjalnych plastikowych pokrowcach. Służy do tłumienia pożaru w zarodku, przez odcięcie dopływu powietrza do palącego się przedmiotu. Nadaje się do gaszenia niedużych pożarów grupy A, B. Warunkiem ugaszenia pożaru kocem gaśniczym jest całkowite przykrycie powierzchni objętej pożarem.

L.p.	Rodzaje palącego się materiału	Grupa poż.	Środki gaśnicze
1.	Ciała stałe pochodzenia organicznego, przy spalaniu których występuje zjawisko żarzenia np. drewno, papier itp.	A	woda, piana gaśnicza, dwutlenek węgla, proszki gaśnicze
2.	Ciecze palne i substancje stałe topiące się wskutek wytworzonego ciepła np. benzyna, nafta, stearyna, wosk, tworzywa sztuczne.	B	piana gaśnicza, dwutlenek węgla, proszki gaśnicze,
3.	Gazy palne np. metan, etan, propan, butan.	C	proszki gaśnicze, dwutlenek węgla
4.	Metale alkaliczne i lekkie np. sól, potas, glin.	D	specjalne proszki gaśnicze
5.	Požary urządzeń elektrycznych pod napięciem oraz w obrębie pola elektromagnetycznego	E	dwutlenek węgla, proszki gaśnicze.

UWAGA ! Sprzęt gaśniczy powinien być okresowo (raz do roku lub wg. wskazań producenta) konserwowany przez uprawnionego konserwatora.

Hydranty wewnętrzne.

Hydrant wewnętrzny to urządzenie przeciwpożarowe, umożliwiające podanie strumienia wody gaśniczej do ogniska pożaru, zasilane w wodę z wewnętrznej sieci wodociągowej, a w szczególnych przypadkach poprzez specjalną pompownię pożarową. Hydrant wyposażony jest w zawór odcinający i co najmniej jeden odcinek węża i prądownicę wodną, umieszczone w szafce hydrantowej. Hydrantów wewnętrznych używa się do gaszenia pożarów grupy A oraz do chłodzenia lub zabezpieczania powierzchni przedmiotów znajdujących się w sąsiedztwie źródła ognia. Nie należy nimi gasić urządzeń będących pod napięciem (przed gaszeniem należy wyłączyć dopływ energii elektrycznej do budynku).

Sposób użycia (uruchomienia) podręcznego sprzętu gaśniczego znajduje się na naklejonej na sprzęcie instrukcji. Znajomość użycia sprzętu gaśniczego jest jednym z podstawowych obowiązków nas wszystkich. Uczenie się jego obsługi w czasie pożaru jest czynnością spóźnioną.

DLATEGO ZRÓB TO TERAZ !

Zasady rozmieszczania podręcznego sprzętu gaśniczego

- 1.** Budynek powinien być wyposażony w podręczny sprzęt gaśniczy w zależności od kategorii zagrożenia ludzi, wielkości obciążenia ogniowego oraz powierzchni.
- 2.** Jedna jednostka podręcznego sprzętu gaśniczego o masie środka gaśniczego 2 kg (lub 2 dm³) powinna przypadać :
 - w strefach pożarowych o obciążeniu ogniowym 500 MJ/m² i wyższym oraz zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi ZL I i ZL III - na każde 300 m² powierzchni,

- w pozostałych strefach pożarowych - na każde 500 m² powierzchni.

3. Przy ustalaniu rodzaju sprzętu gaśniczego należy stosować następujące zasady :

- do gaszenia pożarów grupy A (w których występuje zjawisko spalania żarowego, np. drewno, papier, tkaniny) stosuje się gaśnice płynowe lub pianowe,
- do gaszenia pożarów grupy B (cieczy palnych i substancji stałych topiących się np. benzyna, alkohole, oleje, tłuszcze, lakiery) stosuje się zamiennie gaśnice płynowe, pianowe, śniegowe, proszkowe lub halonowe,
- do gaszenia pożarów grupy C (gazów palnych np. propanu, acetylenu, gazu ziemnego) stosuje się zamiennie gaśnice proszkowe, śniegowe lub halonowe,
- do gaszenia pożarów grupy D (metali lekkich np. magnezu, sodu, potasu, litu) stosuje się gaśnice proszkowe do tego celu przeznaczone,
- do gaszenia pożarów poszczególnych grup z indeksem E (urządzeń elektrycznych pod napięciem i innych materiałów znajdujących się w pobliżu tych urządzeń) stosuje się zamiennie gaśnice śniegowe, halonowe lub proszkowe.

4. Przy rozmieszczaniu podręcznego sprzętu gaśniczego w budynku należy stosować następujące zasady :

- sprzęt gaśniczy powinien być umieszczony w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, przy wejściach i klatkach schodowych, przy przejściach i korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz,
- w obiekcie wielokondygnacyjnym sprzęt gaśniczy należy umieszczać w tych samych miejscach na każdej kondygnacji jeżeli warunki techniczne na to pozwalają,
- do sprzętu gaśniczego powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 metra,
- sprzęt gaśniczy należy umieszczać w miejscach gdzie nie będzie on narażony na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki),
- odległość dojścia do sprzętu gaśniczego nie powinna być większa niż 30 metrów.

5. Sposób rozmieszczenia i ilości podręcznego sprzętu gaśniczego w obiekcie **Szkoły Podstawowej Nr 75 przy ulicy Niecałej 14 w Warszawie** przedstawiono w załączniku do niniejszej instrukcji.

UWAGA : Proponujemy zastosować gaśnice proszkowe GP-6z przeznaczone do gaszenia **grup pożarów A, B, C** i masie środka gaśniczego 6 kg.

Podręczny sprzęt gaśniczy musi posiadać świadectwo dopuszczenia do stosowania w ochronie przeciwpożarowej.

VI. Obecność stałych urządzeń gaśniczych , instalacji sygnalizacyjno-alarmowych oraz przeciwpożarowych urządzeń technicznych.

W obiekcie zajmowanym przez **Szkołę Podstawową Nr 75 przy ulicy Niecałej 14 w Warszawie** instalacja wykrywcza pożaru nie jest wymagana. Rodzaje obiektów, w których jest wymagana instalacja sygnalizacyjno-alarmowa zostały wymienione w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1992 r. (z późniejszymi zmianami) w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów. **Szkoła Podstawowa Nr 75 przy ulicy Niecałej 14 w Warszawie** nie kwalifikuje się do posiadania ww. instalacji.

VII. ZASADY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU.

1. Zasady postępowania pracowników do czasu przybycia jednostek PSP.

a/ w przypadku zauważenia pożaru należy zaalarmować najbliższe otoczenie - okrzykiem "pożar - pali się",

b/ należy wyprowadzić z obiektu wszystkie przebywające w nim osoby,

Równocześnie z alarmem wewnętrznym należy powiadomić **STRAŻ POŻARNĄ tel. 998** podając następujące informacje :

- gdzie się pali (nazwa i adres instytucji),

- co się pali (rozdzielnia elektryczna, magazyn, pomieszczenia biurowe),

- na której kondygnacji powstał pożar oraz jakie pomieszczenia są zagrożone,

- czy występuje zagrożenie dla życia ludzi,

- który z dojazdów jest najdogodniejszy,

- nazwisko i imię, numer telefonu z którego alarmowana jest straż

c/ po zaalarmowaniu straży pożarnej należy niezwłocznie przystąpić do gaszenia pożaru dostępnym sprzętem gaśniczym, będącym na wyposażeniu obiektu z jednoczesną ewakuacją przedmiotów mających zasadnicze znaczenie dla ciągłości działania instytucji.

Istotnym elementem gaszenia pożaru jest jego zlokalizowanie w miejscu jego powstania.

W tym celu należy pozamykać okna i drzwi w pomieszczeniu objętym pożarem. Dodatkowo na drzwiach od strony wewnętrznej (o ile jest to możliwe) zawiesić mokry koc lub zasłonę okienną. Działanie takie zapobiega szybkiemu uszkodzeniu drzwi i wydostawaniu się gazów pożarowych na drogę ewakuacyjną. Zamknięcie pomieszczenia powinno nastąpić po upewnieniu się, iż nie ma w nim ludzi oraz że działania gaśnicze wewnątrz pomieszczenia są niemożliwe ze względu na wzrost temperatury i zadymienie.

d/ następną czynnością akcji ratowniczej jest wyłączenie prądu elektrycznego, jeżeli akcja będzie prowadzona środkami gaśniczymi przewodzącymi prąd elektryczny (woda, piana). Zewnętrzne ściany pomieszczenia, w którym przebiega pożar należy poddać obserwacji. W tym celu w pomieszczeniach sąsiednich oraz nad i pod pomieszczeniem objętym pożarem dokonuje się oceny temperatury ścian oraz obserwacji dróg wydostawania się dymu przez pęknięcia. W przypadku znacznego wzrostu temperatury ściany i stropy należy chłodzić wodą w umiarkowanej ilości tak, aby nie spowodować zalania pomieszczenia. Jednocześnie należy prowadzić ewakuację ludzi i mienia. W przypadku przedostania się pożaru przez ściany lub stropy należy podjąć próbę lokalizacji pożaru podobnie jak w chwili powstania pożaru.

Uwaga! Akcję gaśniczą należy prowadzić w taki sposób, aby mieć zapewnioną w każdej chwili drogę odwrotu z miejsca pożaru.

Do gaszenia pożaru należy używać następującego sprzętu i środków gaśniczych :

* jeżeli powierzchnia pożaru w chwili jego zauważenia osiągnęła 1 m^2 - istnieje możliwość ugaszenia pożaru gaśnicą znajdującą się w promieniu co najwyżej 30 metrów od miejsca pożaru,

* jeżeli powierzchnia pożaru jest większa należy :

- po pierwsze - wyłączyć prąd elektryczny wyłącznikiem głównym (miejsce jego zainstalowania oznaczono na planie budynku),

- po drugie - uruchomić hydrant wewnętrzny.

Do uruchomienia hydrantu wewnętrznego konieczne są dwie osoby. Uruchamia się go w następujący sposób :

1. otworzyć drzwiczki szafki hydrantowej,

2. wyjąć jeden lub dwa odcinki węża,

3. rozwiniąć kręgi węża w kierunku miejsca pożaru tak, aby nie spowodować ich skręcenia,

4. podłączyć odcinki węża do zaworu hydrantu i podłączyć prądownicę.

W razie większej odległości hydrantu od miejsca pożaru należy wykorzystać węże z innych szafek hydrantowych.

5. jedna osoba pozostaje przy zaworze hydrantowym i na hasło drugiej osoby trzymającej prądownicę, odkręca zawór na całą przelotowość, a następnie przechodzi do pomocy przy gaszeniu pożaru.

Wodę z hydrantu podajemy na miejsce pożaru aż do jego całkowitego ugaszenia.

U w a g a

1. Przy gaszeniu pożaru należy pamiętać o unikaniu kontaktu z podwyższoną temperaturą - należy odejść od źródła płomienia na odległość pozwalającą na niezbędną obserwację skutków gaszenia.

2. Osoby uczestniczące w gaszeniu pożaru powinny poruszać się w pozycji pochylonej z powodu gromadzenia się gazów pożarowych w górnych partiach pomieszczeń.

3. Każdy objaw wpływu pożaru na uczestników akcji gaśniczej przejawiający się występowaniem duszności, wymiotów lub innych następstw powinien być sygnałem do opuszczenia miejsca pożaru i udzielenia im pierwszej pomocy.

4. Akcję gaśniczą należy prowadzić do chwili przybycia straży pożarnej.

VIII. Ewakuacja.

Ogłoszenie ewakuacji następuje w razie wystąpienia pożaru lub innego zagrożenia miejscowego, którego skutkiem może być zagrożenie życia ludzi. Ewakuację zarządza się również w innych okolicznościach po podjęciu decyzji przez dyrektora instytucji lub osobę zastępującą go, która jednocześnie kieruje ewakuacją.

Ogłoszenie ewakuacji może być dokonane poprzez powiadomienie głosem przez gońców lub umówionym sygnałem akustycznym. Wybór ogłoszenia ewakuacji jest uzależniony od przyczyn jej ogłoszenia.

Po ogłoszeniu ewakuacji osoby znajdujące się w budynku opuszczają go najkrótszymi drogami prowadzącymi na zewnątrz.

Kierunki wychodzenia osób ewakuowanych zaznaczone są na planie budynku.

Zarządzający ewakuacją zobowiązany jest do sprawdzenia pomieszczeń (sprawdzenia czy wszystkie osoby opuściły budynek). W tym celu wyznacza grupy co najmniej dwuosobowe do sprawdzenia pomieszczeń na każdej kondygnacji. Osoby ewakuowane wychodzą przed budynek i w bezpiecznej odległości oczekują na polecenia kierującego akcją ewakuacyjną. W zależności od rodzaju występującego zagrożenia osoby ewakuowane mogą być skierowane do udziału w akcji ratowniczej.

Dostosowanie obiektu do wymagań ochrony przeciwpożarowej stanowi załącznik do niniejszej instrukcji.

ZAŁĄCZNIK

ZNAKI BEZPIECZEŃSTWA. Ochrona przeciwpożarowa wg. PN-92/N-01256/01

- hydrant wewnętrzny. Znak stosowany jest na drzwiach szafki hydrantowej

- gaśnica. Znak stosowany jest do określania miejsca umieszczenia gaśnicy

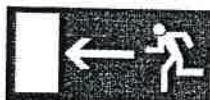
ZNAKI BEZPIECZEŃSTWA. Ewakuacja wg. PN-32/N-01256/02

- kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w górę. Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej schodami w górę, na lewo lub w prawo

- kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w dół. Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej schodami w dół, na lewo lub w prawo

- kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej. Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej do wyjścia - może kierować w lewo lub prawo

- znak stosowany do oznakowania wyjść używanych w przypadku zagrożenia

- kierunek drogi ewakuacyjnej. Znak wskazuje kierunek do wyjścia, które może być wykorzystane w wypadku zagrożenia

CHARAKTERYSTYKA OBIEKTU

Budynek Szkoły Podstawowej ze względu na pełnioną funkcję zaliczony jest do kategorii zagrożenia ludzi ZL III.

Ze względu na wysokość nie przekraczającą 12 m zaliczony jest do budynków niskich (N).

Budynek składa się z trzech kondygnacji :

- 1) piwnica przeznaczona na szatnię, stołówkę, kuchnię i magazyny,
- 2) parter przeznaczony na zajęcia dydaktyczne i częściowo na pomieszczenia administracyjne,
- 3) I piętro wykorzystywane wyłącznie do celów dydaktycznych.

Klasa odporności pożarowej budynku wg. wymagań budowlanych winna wynosić C.

Klasie tej odpowiadają poszczególne elementy budynku :

- główna konstrukcja nośna (ściany, słupy, podciagi) o klasie odporności ogniowej 60 min.,
- stropy o klasie odporności ogniowej 60 min.,
- ściany działowe i konstrukcja dachu w klasie odporności ogniowej 15 min.

Elementy budowlane nie rozprzestrzeniają ognia.

Budynek wyposażony jest w instalację wodociagową, elektryczną, kanalizacyjną i gazową.

Hydranty wewnętrzne zlokalizowane są w jednej klatce schodowej, po jednym na każdej kondygnacji.

Dojazd dla straży pożarnej zapewniony jest od strony ul. Niecałej.

WARUNKI EWAKUACJI

Do celów ewakuacyjnych przewiduje się dwie klatki schodowe oraz trzy wyjścia prowadzące bezpośrednio na zewnątrz budynku. Ilość drzwi i ich szerokość odpowiada wymaganiom ewakuacyjnym.

Utrudnienia w ewakuacji mogą wystąpić w następujących miejscach :

- na I piętrze - na odcinku korytarza prowadzącym od pracowni fizyczno-chemicznej do klatki schodowej > ze względu na przekroczoną długość dojścia ewakuacyjnego wynoszącą ponad 20 m.
- na parterze - na odcinku od pomieszczenia nr 8 do klatki schodowej > ze względu na przekroczoną długość dojścia wynoszącą ponad 20 m,

W obu przypadkach, po ogłoszeniu ewakuacji na skutek pożaru, należy otworzyć przynajmniej jedno okno na korytarzu i zapewnić dodatkowy nadzór nauczycieli nad ewakuowaną młodzieżą.

- w stołówce - w czasie gdy ewakuacja zostanie ogłoszona przy ponad 50 osobach tam przebywających. Dla zagwarantowania bezpiecznej ewakuacji ze stołówki, należy zapewnić co najmniej 2 wyjścia ewakuacyjne lub ograniczyć ilość osób jednorazowo przebywających w stołówce do maksimum 49.

Wyjścia i kierunki ewakuacji zaznaczono na planie budynku.

OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA
VATRA s.c.
05-800 Pruszków
ul. Dębowa 10/13
Nr. REGON 011195618

ZALĄCZNIK

WYPOSAŻENIE W SPRZĘT I URZĄDZENIA GAŚNICZE.

Obiekt wyposażony jest w sieć hydrantów wewnętrznych przy głównej klatce schodowej.

Ilość hydrantów wewnętrznych odpowiada ilości kondygnacji budynku.

Rozmieszczenie hydrantów wewnętrznych oraz sprzętu gaśniczego przedstawiono na planie budynku.

PODSTAWY PRAWNE OPRACOWANIA INSTRUKCJI BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Na podstawie art. 3,4,6 Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 81 poz. 351) właściciel, zarządca Szkoły Podstawowej im. Marii Konopnickiej 75 ul. Niecała 14 w Warszawie, zobowiązana jest zabezpieczyć obiekt przed zagrożeniem pożarowym i innym miejscowym zagrożeniem. Właściciel, zarządca lub użytkownik ponoszą odpowiedzialność za naruszenie przepisów przeciwpożarowych. Zobowiązani są oni do zapewnienia ochrony przeciwpożarowej przez:

- 1) przestrzeganie przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych.
- 2) wyposażenie budynku w sprzęt pożarniczy.
- 3) zapewnienie osobom przebywającym na terenie budynku bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji w przypadku zagrożenia pożarowego i innego miejscowego .
- 4) przygotowanie obiektu do prowadzenia akcji ratowniczej.
- 5) ustalenie sposobów postępowania na wypadek pożaru.
- 6) zaznajomienie pracowników szkoły z przepisami przeciwpożarowymi.

Podstawowym warunkiem bezpieczeństwa pożarowego jest przestrzeganie obowiązujących przepisów i instrukcji, zapewnienie pełnej sprawności technicznej urządzeń a także zachowanie ładu, porządku i czystości.

Z uwagi na zmianę przepisów zgodnie z § 6.1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16.06.2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 121 poz. 1138).

„ Właściciele, zarządcy lub użytkownicy obiektów bądź ich części stanowiących odrębne strefy pożarowe, przeznaczonych do wykonywania funkcji użyteczności publicznej, zamieszkania zbiorowego, produkcyjnych, magazynowych oraz inwentarskich, opracowują instrukcje bezpieczeństwa pożarowego zawierające

- 1) warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia obiektu, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego i jego warunków technicznych, w tym zagrożenia wybuchem;
- 2) sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic;
- 3) sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia;

- 4) sposoby wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane;
 - 5) sposoby praktycznego sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji ludzi;
 - 6) sposoby zaznajamiania użytkowników obiektów z treścią przedmiotowej instrukcji oraz z przepisami przeciwpożarowymi;
2. Dopuszcza się, by instrukcja, o której mowa w ust. 1 stanowiła w obiektach produkcyjnych i magazynowych część instrukcji technologiczno – ruchowej.
3. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego powinna być poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na dwa lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej”.

Do zapoznania się z Instrukcją i przestrzegania jej ustaleń zobowiązani są wszyscy pracownicy, bez względu na rodzaj wykonywanej pracy i zajmowane stanowisko. Przyjęcie do wiadomości postanowień Instrukcji pracownicy potwierdzają własnoręcznie podpisanym oświadczeniem, które powinno być włączone do akt osobowych pracownika.

Analiza opracowanej Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego dla Szkoły Podstawowej Nr 75 im. Marii Konopnickiej przy ul. Niecałej 14 w Warszawie wykazała, iż zgodnie z aktualnie nałożonymi wymaganiami w zakresie ochrony przeciwpożarowej opracowanie pozostaje utrzymane w mocy z uwzględnieniem rozszerzenia o wymagane dane w zgodzie z § 6.1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16.06.2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 121 poz. 1138).

1. sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic;

a) Instalacji elektrycznej i piorunochronnej

Na podstawie art. 62.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r Prawo budowlane (jednolity tekst Dz. U. z 2000 nr 106 z poz. 1126 z póź. zm.) co najmniej raz na 5 lat należy poddawać okresowym przeglądom polegającym na sprawdzeniu stanu sprawności technicznej i wartości całego obiektu budowlanego, estetyki obiektu oraz jego otoczenia; kontrolą powinno być objęte również badanie instalacji elektrycznej i piorunochronnej w zakresie stanu sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od porażenia, oporności izolacji przewodów

Badania należy wykonywać zgodnie z PN-86/E-05003/01, /02, /03

Dokumentację urządzenia piorunochronnego stanowią metryka i protokoły z badania, a w przypadku instalacji elektrycznej protokoły sprawdzeń.

b) Instalacja wentylacji grawitacyjnej

Usuwanie zanieczyszczeń z przewodów wentylacyjnych co najmniej raz w roku, jeżeli większa częstotliwość nie wynika z warunków użytkowania.

Dokumentacja ze sprawdzenia stanowi opinia kominiarska.

c) Przewody dymowe i spalinowe

Dla palenisk zakładów opalanych paliwem gazowym – dot. kuchni **co najmniej dwa razy w roku.**

Dokumentacja ze sprawdzenia stanowi opinia kominiarska.

d) Urządzenia przeciwpożarowe

W świetle obowiązujących przepisów jako urządzenie przeciwpożarowe rozumie się między innymi:

- hydranty wewnętrzne, a tym samym należy poddawać je okresowym sprawdzeniom zgodnie z instrukcją producenta i w myśl zasad określonych w Polskich Normach nie rzadziej niż raz do roku.

Ponadto węże stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z Polską Normą dotyczącą konserwacji hydrantów wewnętrznych.

e) Podręczny sprzęt gaśniczy

Analiza aktualnego stanu wykazała wystarczający dobór podręcznego sprzętu gaśniczego w zakresie parametrów gaśniczych, ilości środka gaśniczego jak i sposobu rozmieszczenia. Zgodnie z przepisami należy poddawać gaśnice okresowej kontroli nie rzadziej niż raz do roku z uwzględnieniem wymagań określonych przez producenta w instrukcji użytkowania (możliwość sprawdzenia częściej z uwagi na zalecenia producenta).

Z uwagi na rodzaje gaśnic należy poddać je okresowemu sprawdzeniu przez Urząd Dozoru Technicznego:

- gaśnice proszkowe 6 kg – co 5 lat
- gaśnice śniegowe – co 10 lat

2. sposoby praktycznego sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji ludzi

Zasady Bezpiecznej Ewakuacji

W Szkole Podstawowej Nr 75 im. Marii Konopnickiej obowiązuje następujący sposób alarmowania w przypadku ewakuacji.

Ogłoszenie alarmu:

Odpowiedzialny: Portier na wyraźne polecenie Dyrektora Szkoły lub osoby wyznaczonej przez Dyrektora w czasie jego nieobecności.

- za pomocą dzwonka:

*ciągły sygnał dzwonka szkolnego trwający
około 1 minut,*

- zapowiedź słowna:

**„UWAGA! UWAGA! OGŁASZAM
EWAKUACJĘ SZKOŁY”**

Odwołanie alarmu:

- za pomocą dzwonka:

Dźwięk modulowany <przerywany> trwający 1 minutę

- zapowiedź słowna:

Odwołanie przez osobę prowadzącą grupę.

Wytyczne prowadzenia ewakuacji w trakcie ogłoszenia alarmu o ewakuacji.

1. Przerwać natychmiast naukę i prace,
2. Zebrać dzieci w klasach i przed wyjściem sprawdzić stan dróg ewakuacyjnych, a tym samym określić możliwość bezpiecznej ewakuacji zgodnie ze wskazaniem tablic i oznakowań kierunków ewakuacji.
3. Po przeliczeniu dzieci udać w kierunku najbliższego dostępnego wyjścia, a następnie w rejon koncentracji określony na terenie boiska szkolnego.
4. Ewakuacja powinna przebiegać możliwie szybko z uwzględnieniem sprawności fizycznej dzieci ze szczególnym uwzględnieniem dzieci najmłodszych, gdzie do ewakuacji należy przewidzieć personel administracyjny szkoły.
5. W przypadku ewakuacji dzieci z stołówki należy wykorzystać dostępne drogi ewakuacji z czynnym udziałem obsługi kuchni w zakresie organizacji ewakuacji.
6. Portier otwiera kraty zewnętrzne pomieszczenia piwnicznego gdzie zlokalizowana jest szatnia dzieci i bierze czynny udział w ewakuacji dzieci przez otwarte okna.
7. Po przybyciu na miejsce koncentracji przeliczyć ponownie ewakuowaną grupę dzieci i powiadomić Dyrektora względnie osobę koordynującą ewakuację o stanie osobowym.

Uwaga:

W przypadku braku możliwości wyjścia klatką schodową należy:

1. udać się najbliższą klatką w kierunku wyjścia z budynku,
2. zamknąć się w pomieszczeniu zajmowanym przez daną grupę,
3. uszczelnić szpary w drzwiach np. zastonami lub częściami garderoby w przypadku przenikania dymu,
4. w miarę możliwości drzwi polewać wodą w sytuacji nagrzewania się,
5. uchylić okna i wzywać pomocy,
6. dzieci zgrupować w miejscu bezpiecznym w danej sytuacji np. przy oknie.

Prowadzenie ewakuacji należy uzależnić od warunków zaistniałych w wyniku pożaru.

Ewakuacja odbywa się pod kierownictwem dyrektora lub osoby wyznaczonej, a po przybyciu jednostek Straży Pożarnej poinformować dowódcę akcji o sytuacji w obiekcie i ewentualnych osobach wewnątrz budynku.

W celu sprawdzenia przyjętych procedur ewakuacji w myśl obowiązujących przepisów należy:

„Właściciel lub zarządca obiektu zawierającego strefę pożarową przeznaczoną dla ponad 50 osób będących jej stałymi użytkownikami, powinien co najmniej raz na 2 lata przeprowadzić praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji.”

Właściciel lub zarządca obiektu powinien powiadomić właściwego miejscowo komendanta miejskiego Państwowej Straży Pożarnej o terminie prowadzenia sprawdzenia praktycznej ewakuacji nie później niż na tydzień przed jej prowadzeniem.

Oznakowanie bezpieczeństwa i ewakuacji

Ewakuacja prowadzona będzie w zgodzie z oznakowaniami pozamocowanymi znakami bezpieczeństwa które obejmują w szczególności:

- wyjść ewakuacyjnych
- kierunków ewakuacji

Do oznakowania obiektu należy wykorzystać następujące znaki

Lp	Znak	Opis
1		Kierunek do drzwi w prawo / lewo
2		<u>Drzwi ewakuacyjne lewe / prawe</u>
3		Kierunek schodami w dół lewo / prawo/ W górę lewo / prawo
4		Kierunek ewakuacji
5		Wyjście ewakuacyjne

3. sposoby zaznajamiania użytkowników obiektów z treścią przedmiotowej instrukcji oraz z przepisami przeciwpożarowymi;

1. Cel i zakres szkoleń.

Celem szkoleń jest zapoznanie pracowników z:

zagrożeniem pożarowym występującym na terenie Szkoły Podstawowej nr 75 przy ul .Niecała 14 w Warszawie

- przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej ,
- zasadami obsługi sprzętu i urządzeń ppoż. ,
- warunkami prowadzenia ewakuacji osób i mienia ze szkoły,

Do udziału w szkoleniu przeciwpożarowym zobowiązani są wszyscy pracownicy szkoły.

2. Rodzaje szkoleń przeciwpożarowych.

a) szkolenie wstępne obejmujące zapoznanie pracowników z “Instrukcją Bezpieczeństwa” a w szczególności:

- zagrożeniem pożarowym występującym na stanowisku pracy,
- zasadami i warunkami bezpiecznej ewakuacji osób i mienia ,
- zasadami przeciwdziałania zagrożeniom pożarowym,
- zasadami użycia urządzeń gaśniczych i przeciwpożarowych, znajdujących się w rejonie stanowiska pracy.

b) szkolenie informacyjne - organizowane w związku z :

- wprowadzeniem istotnych zmian w przeciwpożarowym zabezpieczeniu obiektu,
- wprowadzeniem na teren obiektu nowych urządzeń technologicznych, stwarzających zagrożenie pożarowe,
- zmianami przeznaczenia pomieszczeń i powierzchni, pociągającymi za sobą wzrost zagrożenia pożarowego,
- zaleceniem kontrolnych organów ochrony przeciwpożarowej.

3. Zasady organizowania i prowadzenia szkoleń.

a) szkolenia przeciwpożarowe nadzoruje i organizuje Dyrektor ,

b) szkoleniu wstępnemu podlegają pracownicy przyjmowani do pracy, przed

przystąpieniem do wykonywania czynności zawodowych. Dopuszczenie pracownika do wykonywania czynności zawodowych przed odbyciem wstępnego szkolenia jest niedozwolone.

- c) szkolenie informacyjne organizuje Dyrektor, angażując w charakterze wykładowców osoby posiadające wymagane kwalifikacje,
- d) szkolenie informacyjne należy prowadzić w miarę potrzeb bieżących. Grupy osób szkolonych nie powinny przekraczać 25 osób.

4. Dokumentacja szkoleń.

- a) dokumentację wstępnego szkolenia przeciwpożarowego stanowi oświadczenie pracownika (załącznik). Druk oświadczenia wydaje zainteresowanemu Dyrektor, a następnie włącza oświadczenie do akt osobowych pracownika.
- b) dokumentację szkolenia informacyjnego stanowi notatka osoby prowadzącej szkolenie, zawierająca datę, miejsce, wykaz uczestników i program szkolenia. Notatkę przechowuje Dyrektor.